

Misna slavlja i župni oglasi

Pon. 23. listopada	17.30 Po nakani (al) <i>Sv. Ivan Kapistran</i>
Uto. 24. listopada	17.30 + Vladimir Božičević (8. dan) <i>Bl. Katarina Kosača-Kotromanić</i>
Sri. 25. listopada	17.30 Na čast Sv. Josipa za dobročinitelje: + Roža i Toma Magdić
Čet. 26. listopada	17.30 + Vera Žilić
Pet. 27. listopada	17.30 Po nakani (al)
Sub. 28. listopada	15.00 VOJNOVAC: Po nakani (al)
Sv. Šimun i Juda, Apostoli	17.30 SVETIŠTE: + Ivan Sudarić (30. dan); Ljubica Keranović i Joso Pašo; Jure i Katica Franjković; Jure Turković.
Dan Gospodnji	10 SVETIŠTE: Misa za narod
30. NKG	12 CEROVNIK: + Nikola Luketić
29. listopada	16 SKRADNIK: + Dragan Božičević i Dijana Jurković

- ŽUPNA KATEHEZA** održava se po grupama od 16 do 17 sati u oštarskoj plovoniji.
- KULTURNI** program održan ovog tjedna (11. orguljaške večeri te promocija knjige g. Damira Jelića, župana karlovačkog) iznimno su dobro posjećeni. Hvala svim sudionicima.
- HRVATSKI GENERALSKI ZBOR** - u nedjelju, 22. listopada na spomendan Sv. Ivana Pavla II. Velikog Pape i dobročinitelja našeg naroda, predsjednik Pavao Miljavac i delegacija hrvatskih generala pohodit će Svetište i sudjelovati na misnom slavlju u 10 sati. Običi će Modruško-ogulinski kraj.
- LITURGIJSKI ČITAČI** - susret je u četvrtak, 26. listopada u 18.30 sati u Plovoniji.
- OBNOVA CRKVE** – Dar od 200 kn za Župu Oštarije ili 150 kn za Župu Cerovnik:

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

Kad sljedeći put
budes htio odustati sjeti se..

On je bio izdan, mučen, krvav,
ostavljen, zedan, umoran te
na križ pribijen ali nije odustao.

**JA SAM
KRUH
ŽIVI,
KOJI JE
S NEBA
SIŠAO !**

**Tko bude jeo od ovoga kruha,
živjet će uvijek !**

N. U. VJERA

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

22. listopada 2017. • 29. NKG • God. VIII. • br. 43 (373)

Podajte caru carevo, a Bogu Božje

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju: U ono vrijeme: Odoše farizeji i održaše vijeće kako da Isusa uhvate u riječi. Pošalju k njemu svoje učenike s herodovcima da ga upitaju: »Učitelju! Znamo da si istinit te po istini putu Božjem učiš i ne mariš tko je tko jer nisi pristran. Reci nam, dakle, što ti se čini: je li dopušteno dati porez caru ili nije?« Znajući njihovu opakost, reče Isus: »Zašto me iskušavate, licemjeri? Pokažite mi porezni novac!« Pružiše mu denar. On ih upita: »Čija je ovo slika i natpis?« Odgovore: »Carev.« Kaže im: »Podajte dakle caru carevo, a Bogu Božje.« *Riječ Gospodnja. (Mt 22, 15-21)*

Vjera i politika

Odnos vjere tj. religioznosti i vlasti, odnosno politike, stvarnost je koja nikada do kraja nije raspletena, zapravo koja se nikada nije jasno razlučila. Da li je ove dvije stvarnosti moguće razlučiti? Ako je isto pitanje postavljeno Isusu i ako mi još danas čitamo isti tekst kao istinit i kao istinitu poteškoću, onda je potrebno trijezno razmisliti i barem teorijski odrediti domenu jednoga (vjere) i domenu drugoga (politike i vlasti). O ovoj temi napisano je mnogo rasprava, bilo s teološke bilo sa sociološke i politološke strane. No, stvarnost opet nije jasna ili barem možemo reći da se i danas isprepliće. Sve se to prelama u čovjeku koji je istovremeno i "**homo politicus**" i "**homo religiosus**". Pitanje odnosa vjere (ili bolje Crkve) i politike kod nas je danas aktualno. Da li Crkva, vjera, zadire u politiku ili politika teži da zavlada Crkvom?

U napasti je i jedna i druga ustanova da se nametne onoj drugoj kao gospodar ili da iskoriste jedna drugu. U povijesti su poznata razdoblja kada je Crkva dominirala nad politikom, zapravo određivala politiku, ali je poznato i vrijeme kada je politika (kralj) dominirala nad Crkvom. I jedno i drugo razdoblje pokazali su se negativnim, bilo za Crkvu bilo za svjetovnu vlast. Postojalo je nastojanje, a i danas se primjenjuje, barem teoretski, u mnogim državama, rastave države i Crkve. To se službeno dogodilo u Francuskoj za vrijeme Francuske revolucije, a kasnije se primjenjuje i u drugim državama. Ipak ni u tim državama nije se dogodilo potpuno odjeljenje. Uvijek postoji izvjesna tenzija između jedne i druge Institucije. U zemljama gdje je vladao komunizam to razdvajanje Crkve i države izvedeno je na radikalnan način, ali i u njima je bilo napasti da jedna Institucija prodre u drugu. Zar u Rusiji državna vlast nije pokušala indirektno "postavljati svoje biskupe", zar na ovoj

liniji nije iskrsnuo osnovni sukob **između kardinala Stepinca i ondašnje vlasti** u našim krajevima? On nije dozvolio da država zagospodari Crkvom. Ne radi se o gospodarenju nad materijalnim dobrima, nego o vladanju vlasti nad Crkvom. Zašto se ponavlja isti problem i zašto izgleda skoro nerješiv? Zato što je isti čovjek, isti građanin, u najviše slučajeva, istovremeno i religiozni čovjek (član Crkve) i građanin i podložnik određene politike. Kroz istog čovjeka prolazi religioznost i političnost. Kako to u njem razdijeliti, a da ne bude istinskog životnog odnosa prema stvarnosti koju se živi?

Postoji stvarnost, materija koja prožima i jednu i drugu 'kompetenciju'. U principu bi trebalo da i jedna i druga Institucija budu moralne i humane, da su angažirane na sreći i dobru čovjeka. Ne apstraktno i samo 'duhovno', nego realno i kroz realni život. Ne može se religiozni čovjek u politici ponašati kao da nije religiozan, i radi toga što je političan (homo politicus) odbaciti religioznost. Zar Crkva, kao ustanova kojoj je osnovni poziv kraljevstvo Božje, može ostati nijema ako politika preskače i etičnost i osnovna ljudska prava?

Da li bi time izdala svoj poziv spašavanja čovjeka? Očito da. Da li politika, država, može zatvoriti oči ako se u Crkvama događaju 'nezgodne stvari' (napr. Kult sinca i ubojstva ili Scijetnistička Crkva)? Očito ne može. Evo ovakav je problem danas iskrsnuo u državama u kojima je izgledalo da je odnos Crkve i Države - odvojenost - potpuno riješen. Tko god imalo pozna religioznost ili Crkvu, zna da je njezino polje cijeli čovjek u svim svojim odnosima.

Ona uči čovjeka da živi korektno prema religioznoj savjesti u sebi i u odnosu prema drugima, u odnosu i prema politici. Crkva i njezini vjernici nužno su jedno, ali s političkom vlašću ipak nije jedno. Svaka politička vlast morala bi u svojem Kodeksu imati elementarne postavke etike koju usvaja i vjernik i nevjernik. Crkva ne smije ispustiti ispod svojeg interesa npr. ljudska prava. Ona su 'dublje' od politike.

Crkva se ne može osloboditi odgovornosti za 'zdravo društvo', ali mora prepustiti politici, koja je razumski proizvod uvjetovan vremenom i kulturom, oblike društvene organiziranosti. Svaka politička stranka ili svaki društveni oblik mora poštivati ljudsku savjest i religioznost i sve što proizlazi iz tog, a model organiziranosti i vladanja nudit će se prema razumnosti i realnosti. Tako bi se čovjek odlučivao za politiku prema kriteriju svojeg shvaćanja (po svojoj pameti).

Crkva treba tražiti od svojih članova da se bore za ostvarivanje Ustava koji će poštivati njihovu vjeru, a način ostvarivanja birat će prema svojem shvaćanju. U NZ ipak je izjednačeno ljudsko i božansko. A što danas znači "Bogu božje, caru carevo"?

dr. Marijan Jurčević

Sedam grijeha koji čine ljudsko društvo i uzrokuju sva nasilja:

- bogatstvo bez rada,
- zadovoljstvo bez savijesti,
- znanje bez osobnosti,
- trgovanje bez moralnosti,
- nauka bez humanosti,
- vjera bez žrtvovanja,
- politika bez moralnih vrlina.

RODITELJI I DJECA

11 znakova koji ukazuju na loš odgoj

Često krivimo roditelje za ono kako se djeca ponašaju, jer je najlogičnije objašnjenje za to loš odgoj. Većina roditelja ne postupaju dobro prema svojoj djeci kad je u pitanju postavljanje očekivanja i zato se ona ponašaju onako kako se ponašaju. Pripazimo na ove znakove koji pokazuju da kao roditelji činimo krivo.

1. Ako vas dijete namjerno iritira, to je zato što ne pokazujete dovoljno nježnosti. Dijete ima razlog zašto vas gnjavi.

2. Ako vaše dijete laže, to znači da ste pretjerano reagirali na neke njegove postupke u prošlosti. To je jedini logičan razlog zašto dijete laže.

3. Ako vaše dijete ima nisko samopoštovanje, to je stoga što ga više kritizirate nego potičete. To je slučaj kad se djecu drži u prevelikoj strogosti.

4. Ako se vaše dijete ne zauzima za sebe, to je zato što ste ga od malih nogu prekoravali pred drugima. Roditelji to ne bi smjeli činiti ni pred braćom, prijateljima i rođacima.

5. Ako stvari koje kupujete svojoj djeci ona ne doživljavaju kao svoje, to je zato što im ne dopuštate da ih sama odaberu. Vaša djeca imaju svoj izbor i svoje želje, ono što im se sviđa i ne sviđa.

6. Ako vam je dijete previše plaho, to je zato što mu previše pomažete. Nemojte mu otkloniti svaku prepreku na putu.

7. Ako je vaše dijete ljubomorno, to je možda zato što ga stalno uspoređujete s ostalom djecom. Ono je ljubomorno zato jer ste ga naučili da se uspoređuje.

8. Ako se vaše dijete brzo naljuti, to može biti zato što ga dovoljno ne hvalite. Zato pozornost može pobuditi samo ako je zločesto.

9. Ako vaše dijete ne poštuje tuđe osjećaje, to može biti zato što ste ga naučili da zatamljuje svoje vlastite osjećaje. Ako ne pridajemo važnost djetetovim osjećajima, ono će postupati isto tako i neće poštovati tuđe osjećaje.

10. Ako je vaše dijete tajnovito, to je zato što uvijek preuveličavate stvari. Nitko vam ne bi htio otkriti nešto ako zna da ćete pretjerano reagirati.

11. Ako se dijete ponaša veoma bezobzirno, to je naučilo od svojih roditelja ili od onih s kojima živi. Da, često ne shvaćamo da većinu stvari djeca uče po modelu, oponašajući nas svjesno ili nesvjesno

„Svijet je opasno mjesto za život, ne zbog ljudi koji su zli, već zbog dobrih ljudi koji ništa ne poduzimaju. Albert Einstein

